Divendres dins l'octava de Pasqua

Text de l'Evangeli (*Jn* 21,1-14): En aquell temps, Jesús es manifestà una altra vegada als seus deixebles a la vora del llac de Tiberíades. I es manifestà així: estaven junts Simó Pere i Tomàs, que s'anomena Dídim, i Natanael, el de Canà de la Galilea, i els fills del Zebedeu i altres dos dels seus deixebles. Els diu Simó Pere: «Vaig a pescar». Ells li diuen: «Venim també nosaltres amb tu». Sortiren i pujaren a la barca; i aquella nit no agafaren res.

Arribada ja la matinada es presentà Jesús a la riba; però els deixebles no sabien que era Jesús. I Jesús els diu: «Nois, ¿és que teniu alguna cosa per menjar?». Li responen: «No». Però ell els diu: «Tireu la xarxa cap a la dreta de l'embarcació i en trobareu». La hi tiraren, i ja no podien arrossegar-la a causa de la gran quantitat de peixos. I aquell deixeble a qui estimava Jesús diu a Pere: «És el Senyor!». I Simó Pere, quan va sentir que era el Senyor, se cenyí la túnica, ja que estava nu, i es tirà al mar; però els altres deixebles vingueren amb la barca (...) arrossegant la xarxa dels peixos (...).

Aquest fou el tercer cop que Jesús es manifestà als deixebles després de ressuscitar d'entre els morts.

Crist roman amb nosaltres

Mn. Joan Ant. MATEO i García
(Tremp, Lleida, Espanya)

Avui, Jesús ressuscitat surt a l'encontre dels seus amics, els reuneix i conforta amb la seva presència. Joan, que estimava molt el Senyor, intueix amb més facilitat que és Ell. Tots, però, sospiten que són davant la presència del Crist, ja que han vist que —bo i refiant-se de la seva paraula— llur treball ha obtingut un resultat extraordinari.

Igual que en els primers temps del cristianisme, Jesucrist no ens deixa sols. Es fa present enmig nostre de manera especial quan celebrem la santa missa, quan escoltem la seva Paraula que ens reconforta i també emplenant d'amor el nostre cor amb la seva càlida presència rebuda en una Comunió feta amb fe, devoció i puresa de cor. Sense Jesús la vida perd el seu color i la seva alegria; amb Ell tot és distint.

—Senyor, us demano que obriu els ulls de la meva fe per tal que sàpiga reconèixer la vostra presència en

la meva vida. Feu que reïxi viure a fons el gran regal de l'Eucaristia.